

SE HER:

- Få tilsendt fremtidige nyhedsbreve på mail - tilmeld dig på viby-efterskole.dk
- Husk: Første skoledag for elevholdet 2009/10 starter søndag d. 9. august kl. 14:00

I dette nummer:

Et år med forandringer, udfordringer og udvikling	1
Et skoleår slutter	2
Nyt fra bestyrelsen	3
Kulturturen 2009 - Prag	4
Turen går til Prag	5
Vesterdal Musik Festival	6
Grundlovsdag	8
Udtrådte dansesko	9
Nu er det slut, men det vil aldrig blive glemt	10
Nedtælling på Viby Efterskole	11
Fråderen - chill - snak på Viby	12

Af Amalie Hermansen, 10. kl.

"Så er der ikke lang tid tilbage, hva'?" – et spørgsmål man oftere og oftere bliver stillet overfor. Egentlig er det ikke så meget et spørgsmål, nærmere en slags konstatering. En konstatering jeg sagtens kunne være foruden. Jeg prøver ihærdigt at skubbe tanken ud af hovedet, det kommer pludselig så tæt på, det er så svært at forholde sig til. I et helt år har vi gået op og ned ad hinanden, lært hinanden at kende ud og ind, lært hinandens tanker og udtryk, og samtidig har vi også lært os selv bedre at kende. Vi har lært at leve i nu'et, og nydt den tid vi har haft sammen. Hver dag har vi levet fuldt ud for at få mest muligt ud af vores år.

Jeg glemmer aldrig følelsen af spænding, afmagt, bedrøvelse, glæde, nysgerrighed og lykke, da jeg d. 10 august 2008 så skiltet "Nørre Aaby 1000 m" på motorvejen. I dette øjeblik gik

det op for mig for allerførste gang, hvad det var, jeg var i færd med. Jeg havde vidst i flere år, at jeg engang skulle på efterskole, men det havde hele tiden været så langt ude i fremtiden, at det var svært at forholde sig til. Jeg fortrød absolut ikke mit valg, men jeg blev frygtelig bange. Bange for, at det hele ville mislykkes, at jeg inden for 2 uger ville stoppe på grund af hjemve, bange for, at min værelseskammerat ville være en kæmpe snob, som jeg ikke ville kunne fungere med, bange for, at jeg ikke ville få nogle venner, bange for så mange ting, at det ville fylde 2 sider at skrive det hele op. Men da jeg trådte over dørrinnet til værelse 28, og så min værelseskammerat, da gled frygten langsomt ud i baghovedet, og visheden om, at det nok skulle gå, steg.

Alt er skam også gået langt ud over forventning, det har været et helt fantastisk år, et år med

forandringer, udfordringer og udvikling. Dog blev intet som jeg havde troet, ikke at det har været dårligere eller bedre, bare anderledes. Jeg tror det er svært at forestille sig et efterskoleår uden at have prøvet det. De store oplevelser i år: musicalen, turen til Prag, Vesterdal-festivalen, adventsmødet og flugten, har været med til at forme os hver og én. Det er den slags oplevelser, der er med til at gøre året spændende, men selve tætheden, sammenholdet og samværet med hinanden har gjort året helt fantastisk. Netop derfor er det så svært at sige farvel. Jeg sidder her og er helt rørt, velvidende om at dette år snart er slut, og vi bliver spredt for alle vinde. Jeg kan kun trøste mig ved tanken om de venskaber, jeg har fået dannet, og som jeg håber, vil holde for altid.

Det har været en kæmpe oplevelse at starte på efterskole, og jeg har ikke fortrudt det et eneste sekund.

Et skoleår slutter...

Af Kari og René Holm Hansen

Vi håber, alle har fået det ud af efterskoleåret, som de har ønsket - og gerne lidt mere.

Så nærmer vi os afslutningen af et skoleår - ikke hvilket som helst år - men skoleåret 2008/09 på Viby Efterskole.

Hverdagen - Udvikling

Det har været et år fyldt med oplevelser og udvikling - en dannelsesrejse for både elever, lærere og ledelse. Ideelt set burde hvert eneste år byde på en sådan krævende rejse, men som vi alle ved, bliver det ofte for hurtigt hverdag, og alle gør bare som de plejer

- uden mere at tænke over; hvorfor.

Samtidig udgør hverdagen også den helt nødvendige tryghed, hvor man kan finde ro og få overskud til nye tiltag. Det handler altså ikke om et enten eller, men om et både og.

For eleverne opleves den forudsigelige hverdag ofte kedelig og lang, mens de er elever på skolen. Det er først, når de nogle måneder efter at have afsluttet efterskoleopholdet, opdager hvor mange muligheder denne hverdag havde, at de savner den. Vi hører ofte, når elever kommer tilbage til skolen i forbindelse med gensynsdage m.m., at de savner morgensangen, voksne der vil tale med dem, det et synge og ånde sammen med mange andre, der alle vil det samme.

Vi håber, at de som Dan Turell "holder af hverdagen" - da det er her grundlaget og overskuddet til udvikling gemmer sig. Viby Efterskole skal på tilsvarende vis altid være i udvikling - men på baggrund af en tryk hverdag.

Nye tiltag

I dette skoleår har vi på Viby ændret en del af de regler, som udgør rammerne for denne "hverdag". Vi har ønsket at tilpasse os den samfundsmæssige udvikling og skabe den heraf krævende fornyelse. De blandede gange (dreng og piger bor ved siden af hinanden) samt den teknologiske udvikling inden for bærbare, telefoner m.m. har været den store baggrund for disse ændringer. Vi føler, at ændringerne har været vellykkede og har bidraget til, at det i år har været særdeles behageligt at være sammen med eleverne i den frie tid. Gangene er blevet mere homogene, nu hvor piger og drenge påvirker hinanden som tætte naboer.

I forhold til de tekniske muligheder er det i den grad nu mere op til den enkelte at påtage sig ansvar og sige fra - med støtte og opbakning fra lærerne - en god træning inden det går løs på ungdomsudannelsen.

Tak for samarbejdet

Vi håber, alle har fået det ud af efterskoleåret, som de har ønsket - og gerne lidt mere. Nogle uforudsete gevinster som man først rigtig opdager, når det hele er slut!

Tak til alle elever og forældre for samarbejdet i dette skoleår, vi glæder os til at se jer igen på Viby Efterskole.

Husk at I kan melde jer ind i skolekredsen, hvis I fortsat vil bakke op omkring skolen.

God sommer!

Kalender

August/September	Oktober	November
9/8 Velkommen til et nyt skoleår	2-5/10 Forlænget weekend	Uge 45 10.kl. Brobygning/9.kl. Skema
10-14/8 Introuge	Uge 42 Efterårsferie	Uge 46 10.kl. Brobygning/9.kl. Projekt
27/8 Intern fest	26/10 Intern fest	16/11 Fremlæggelser af projektopg.
2-4/9 Natur-tur	29/10 Spil-dansk-dag	20/11 Jacob Holdt: "Amerikanske billeder"
26/9 Gensynsdag for 2008/09 Obligatorisk weekend	31/10 5 og 10 års Jubilæum	20/11 Forældresamtaler 22/11 Forældresamtaler
27/9 Efterskolernes Dag - Åbent hus		25/11 Klippe-klistre-dag/ Intern fest

Nyt fra bestyrelsen

Af John Carstens,
bestyrelsesmedlem.

Tiden iler og snart er endnu et skoleår ved at være slut. For de allerfleste efterskoleelever har året for dem været noget helt specielt. De har oplevet en masse, skabt venskaber, kammeratskaber, måske for livet, men frem for alt har de oplevet nogle sider af sig selv, som de ikke kendte. De har skulle forholde sig til at være væk hjemmefra i lang tid, indordne sig blandt mange jævnaldrende, udvikle deres kreative evner og meget mere.

Denne oplevelse af, hvordan en flok relativ små drenge og piger starter på et skoleår og 10 måneder efter drager bort som unge modne og selvbevidste personer, er en af de ting, der gør, at man som medlem af bestyrelsen får lyst til at være med år efter år.

Vi havde i år valgt en lidt anden strategi for at påkalde os opmærksomhed på årets generalforsamling, idet vi havde indbudt Johannes Møllehave til at tale for eleverne, interesserede forældre samt for medlemmer af skolekredsen umiddelbart før

generalforsamlingen. Det var glædeligt, at mange forældre havde fundet vejen forbi for at høre en sprudlende foredragsholder. Johannes Møllehaves emne var: "Kærlighed og dæmoni". Herover causerede han i 1½ time med udgangspunkt i Søren Kirkegaard og Dostojevskij, et absolut spændende og fængslende foredrag.

Aftenen sluttede af med selve årets generalforsamling, og her kunne vi glæde os over et lidt større fremmøde af forældre, men det er fortsat et stort ønske, at rigtig mange vil deltage. Det må jo være i Jeres og Jeres børns interesse at høre såvel bestyrelsens som forstanderens beretning, at høre hvad vi har bedrevet i det forgangne år, og hvilke planer vi har for at gøre Viby Efterskole endnu bedre.

Punktet valg til bestyrelsen, resulterede i genvalg for de medlemmer af bestyrelsen, der var på valg; nemlig Finn Nabe Nielsen, Erling Hisselholm og Niels Erik Jespersen.

Viby er også ved at skabe en tradition med et Grundlovsmøde. I skrivende stund har det ikke været afholdt, men skolen har inviteret skuespiller Peter Mygind til at holde årets Grundlovstale, og udover dette ganske givet fornøjelige indlæg, vil der være underholdning af elever med musik, sang og teater. Vi kan derfor se frem til endnu et indholdsrigt og fornøjeligt arrangement.

Lad mig slutte med at ønske alle årets elever rigtig hjertelig held og lykke fremover, og husk at gøre brug af alle de mange kundskaber/værktøjer, I har tilegnet jer under jeres ophold på Viby Efterskole.

Denne oplevelse af hvordan en flok relativ små drenge og piger starter på et skoleår og 10 måneder efter drager bort som unge modne og selvbevidste personer...

Kulturturen 2009 - PRAG

Af Astrid Keitum, 10. kl.

At stå inde i midten af Prag og høre USA's præsident tale, var en kæmpe oplevelse – og højst sandsynligt også en "once-in-a-lifetime-opportunity".

Vi stod alle sammen udenfor skolen på parkeringspladsen. Alle vores ting var pakkede, vi var spændte, og det eneste vi nu ventede på, var busserne, der skulle komme og hente os. Aftenen inden havde min værelseskammerat og jeg snakket om, at NU var det nu. Vores kulturtur, som vi hele skoleåret har set frem til som en fed oplevelse, men også en oplevelse, vi først ville nå hen til i årets slutning, den oplevelse var nu lige rundt om hjørnet.

Busserne kom og vi fik pakket alle vores ting ind i dem. Elever og lærere var på forhånd

blevet fordelt i de to busser, og vi havde derefter selv fundet ud af, hvem der skulle sidde sammen. Jeg sad ved siden af Andreas i enden af dobbeltdækkerbussen, mellem flere andre "par" som vi skulle nyde turen sammen med – og sikre en tur. Selvom den var lang, var det selvfølgelig også en kæmpe del af hele turen. Det var vildt hyggeligt, vi spillede spil, sang sange, legede forskellige lege og hyggede os bare. En fantastisk start på turen, som alt i alt spændte over 5 dage.

Den første hele dag vi var i Prag, stod vi alle sammen tidligt op og tog ind til byen, for lige netop den dag var Barack Obama i Prag. At stå inde i midten af Prag og høre USA's præsident tale, var en kæmpe oplevelse – og højst sandsynligt også en "once-in-a-lifetime-opportunity". Det var fedt at kunne dele den store oplevelse med sine venner og hele sin skole, for det er nok en af de oplevelser ved turen, som vi alle kommer til at huske meget tydeligt i meget lang tid.

Vi så en masse ting i løbet af dagene i Tjekkiets hovedstad,

bl.a. det astronomiske ur, Karlsbroen og en lille udgave af Eiffeltårnet på toppen af Petrin-højen. Derudover var alle kontaktgrupper (til turen var der blevet lavet nye kontaktgrupper, som vi brugte meget tid sammen med i løbet af dagene) enten inde at se et danse- eller musikkonservatorium i Prag, hvilket gav os et andet syn på byen end "bare" en storby/turistby. Når nu denne tur på Viby bliver kaldt en kulturtur, var vi selvfølgelig også kulturelle og var både på "Laterna Magika", hvor vi så en forestilling, der bl.a. kombinerede dans og teknik, og på "Image Theatre", hvor vi så et show med sort teater, som er meget kendetegnende for Prag. Begge dele var store oplevelser, og selvom vi var ude og opleve noget hver dag - næsten hele tiden, så vi til tider følte os meget udmattede, ville jeg ikke have undværet noget af det.

Den sidste aften var vi alle sammen ude at spise. Her blev vi underholdt med både musik og folkedans, mens vi spiste.

Noget af det bedste ved turen, synes jeg, var, at man var meget sammen med nogen, som man normalt ikke er så meget sammen med hjemme på Viby, fordi man her på turen var inddelt i helt andre konstellationer end derhjemme. Jeg synes, at vi havde en virkelig god kulturtur, og det var også en tur, der bragte os tættere på hinanden, synes jeg. Specielt i forhold til tillid, for man skal virkelig kunne stole på hinanden, når man sådan rejser ud i verden. Jeg er helt sikker på, at det var en tur, som styrkede vores fællesskab, og at turen vil kendetegne vores år på Viby for eftertiden – den er i hvert fald værd at se tilbage på.

Turen går til Prag

Af Mette Oscar, tur-ansvarlig

Vores kulturtur skulle i år gå til Prag. En by mange elever nok har besøgt før, men et sted man kan vende tilbage til igen og igen og få nye oplevelser. Dette år skulle også vise sig at byde på en helt anderledes oplevelse, end vi kunne have drømt om, men mere om det senere.

Vi kørte jo, som vi plejer, med bus, når vi skal sydpå, og vores første stop tidlig lørdag morgen var koncentrationslejren Theresienstadt, hvor vi blev vist rundt og fik indblik i nogle af de rædsler, der havde udspillet sig her under 2. Verdenskrig. Besøget gjorde et stort indtryk på os alle.

Vi fortsatte så turen og ankom i strålende sol til vores destination: et herligt bådhotel. Vi havde hele hotellet for os selv, og de heldige fik "kahytter" ud mod floden og en flot udsigt op til borgen Vyseråd. Netop denne borg havde vi besluttet at besøge den første dag, idet vi alle var lidt trætte efter turen, og da vi blot skulle krydse floden (via en bro!) var det en nem tur. Fra borgen var der en fantastisk udsigt over hele Prag, som vi nød i fulde drag i det smukke forårsvejr. Senere fik eleverne et hyggeligt møde med nogle unge tjekkerere som inviterede til "landskamp", og der blev spillet fodbold under megen hujen og klappen.

Om aftenen kunne vi så sidde på bådens tagterrasse og nyde udsigten til den oplyste borg og lysene over Prag, mens vi sang fra vores medbragte sangmapper.

Vi havde naturligvis indlagt de mest oplagte besøg på vores tur: Prags Borg, Stare Mesto, Nove Mesto, Karlsbroen, Det jødiske Kvarter osv.osv Men søndagen skulle blive helt anderledes. Det var her vi fik vores "Once in a lifetime" oplevelse. Vi var så heldige, at netop på denne dag skulle USAs præsident Obama holde sin første og eneste tale i Europa netop på Prags Borg. Vi var meget spændte på, om vi kunne komme ind; der var utrolig mange mennesker, og flere havde stået i kø hele natten. Det var en nervepirrende time, vi havde i køen under megen skubben og masen, men endelig nåede vi frem til securitysektionen og blev sluppet ind. Ydermere var de fleste så heldige, at de blev ledt frem til første sektion, så de stod ca 25 m fra talerstolen.

Obama holdt en fantastisk tale, hvor han udover at tale om nedrustning og afskaffelse af atomvåben på en meget flot måde fik kædet det tjekkiske folks frihedskamp sammen med kampen for fred. Jeg tror, han fik os alle til at tro på muligheden for fred i Verden, for som han sagde: det er første skridt, at vi tror på det, måske bliver det ikke i vores levetid, men vi skal tro på det, og så det uundgå-

lige "Yes we can!"

På vejen ned fra Borgen mødte vi TV2, og det er sikkert let at forestille sig en samling euforiske efterskoleelever, der får øje på dansk fjernsyn... de hylede og skreg: "Se der er TV2 osv osv." Det viste sig, at det var Poul Erik Skammelsen, der sammen med et par kamerafolk skulle dække besøget, og da han hørte de danske stemmer, kaldte han straks på de håbefulde elever, som blev interviewet under megen morskab. Klippet blev sendt de næste 24 timer på TV2 News, så mange forældre kunne sidde hjemme i DK og se deres kære poter i fjernsynet.

Vi fik selvfølgelig set alt det, vi skulle se i Prag, vi så også Black Light teater og Laterna Magica, og vi besøgte danse –og musikkonservervatorier, men oplevelsen på Borgen vil nok være det, der står som den største oplevelse fra denne kulturtur.

Vesterdal Musik Festival

Af Monica Bjerg, 10. kl.

For mig er den årlige festival på Vesterdal en stor begivenhed, fordi man mødes med andre unge ambitiøse mennesker, der også interesserer sig for musik og dans.

På Viby bruger vi meget tid på at øve op til Vesterdal - hele ugen inden selve festivalen. Folk bliver mere og mere spændte, jo tættere man kommer på dagen, og når man så endeligt står ude på Vesterdal, så sitrer luften af spænding. Elever der styrter rundt for at finde folk og ting, de måske har glemt på deres efterskole, og lærere der står og ser fornøjede op på de elever, der står på scenen og gør, hvad de kan for at imponere de andre elever, som er mødt op på

denne dag.

Er man meget uheldig – hvilket vi ikke var – så regner det, men vi havde højt solskin og meget varme, så vejret var med os, kan man jo sige. Jeg vil personligt rose mig selv for at have glemt mine noder, som den eneste, af hvad jeg ved af. Men folk sagde, at jeg klarede det meget godt uden noder. Så lidt stolt har man vel lov at være. Dagen forløber med at man ser hinanden optræde med alt hvad rammer og tøj kan holde. Den følelse man har, efter man har været på den scene de kalder 'Lilleskov Scenen', er virkelig uvurderlig. Så kan man spille nok så mange live koncerter hist og her, der er intet der kommer op på linje med Vesterdal.

Det er ikke kun musik der spilles den dag, der er også dans og korsang. Man kan komme med egne indslag, som Emilie

W, Astrid, Freja og Jeanne gjorde med nogle sange de selv har arrangeret. Begge Vibys kor optrådte også den dag. Da jeg er med i begge, synes jeg virkelig, at det er noget stort at stå der med nogle sange, man selv ikke synes, man er klar til at optræde med, men når man er færdig, kommer der en kæmpe klapsalve fra publikum. Det samme gælder med dans. Som danser på Viby, forventer folk en vis dygtighed, da vi – efter vores egen mening – har en af de bedste dansere i hele verden, som danselærer på vores lille skole. Selvom Marianne er meget skrap, så havde hun fået stykket nogle gode danse sammen til det arrangement, der fandt sted på Vesterdal. I det hele taget synes jeg, at vi alle skal have lidt ros for vore præstationer den dag, ting arrangerede af Viby såvel som elevinitiativerne.

Den følelse man har, efter man har været på den scene de kalder "Lilleskov Scenen", er virkelig uvurderlig.

Grundlovsdag

Der var mange besøgende på Grundlovsdag - ca. 250 gæster.

Af René Holm Hansen

Da det nu er anden gang, vi afholder et grundlovsarrangement, kan man vel godt tale om en tradition. Vi vil gerne være med til at sætte fokus på det

samfund, som vi alle nyder godt af - og mange tager for givet. At fejre demokratiet og de grundlæggende friheder, som dette bygger på, er vigtigt - ikke mindst for de unge. I år havde vi inviteret

Peter Mygind som grundlovsstaler. Hans tale om social ansvarlighed ramte lige ind i os alle. (Se den lokale omtale af Grundlovsdagen på bagsiden)

Derudover optrådte eleverne med musik, sang, dans og teater.

Vi var særdeles tilfreds med det store fremmøde - der var ca. 250 gæster.

Til næste år håber vi på en tilsvarende interesse - så sæt kryds i kalenderen: lørdag d. 5. juni 2010.

Udtrådte dansesko

Af Marianne Skaarup, lærer

Jeg startede på Viby midt i skoleåret 1993-94, helt grøn og lige uddannet som danser, danseinstruktør og koreograf. Jobbet på Viby faldt næsten ned i mine hænder. Den daværende danselærer ville gerne lidt ned i tid, og jeg ville gerne prøve det. Jeg vidste intet om efterskolelivet, havde aldrig selv gået på efterskole, men vidste allerede efter et par timer, at Viby Efterskole kunne blive et super fedt sted at arbejde.

Nogen må have hørt mine tanker, for inden længe blev jeg kaldt ind til vores forhenværende forstander, Birger. Han tilbød mig den faste stilling som danselærer og koreograf, allerede fra det kommende skoleår. Jeg blev så overrasket, at jeg nærmest kun kunne fremstamme, at jeg ville tænke over det. Da jeg kom hjem den dag - og hjem var den gang stadig hjemme hos mor og far, var jo trods alt kun lige fyldt 20 år - kunne min mor nærmest ikke forstå, hvad jeg sagde, da jeg kom løbende ind ad døren med begge arme over hovedet. Beslutningen var ikke så svær... Jeg sagde selvfølgelig ja!

På det tidspunkt, havde jeg ikke regnet med, at det skulle blive til 15 år, havde måske nok mest forestillet mig, at det kunne være meget sjovt at prøve, altså bare lidt, og så ud i verden og prøve kræfter med alt det rigtig sjove. Men sådan kom det ikke til at gå, i stedet har jeg prøvet kræfter med rigtig mange teenagere, musical, Steffen Rode, som på sin helt egen måde har ført mig ind i musicalens forunderlige verden, og ikke mindst Morten Garnæs computerkomponeret musicalmusik, som, indtil man hører det i levende live, til tider minder mest om titelmusikken fra et gammelt Commodore 64 spil.

Alle kollegaer som har og stadigvæk er på Viby, har selvfølgelig alle del i, at man som ung og helt ny kollega

får lyst til at blive hængende i så mange år.

Jeg har ved siden af min tid på Viby, både startet min egen danseskole, optrådt i forskellige danseforestillinger og revyer, sat danseshows, modeshows og lign. op, for den slags har der været både tid og opbakning til. Har til tider også haft kollegaer forbi, for at se hvad det var jeg gik og brugte min fritid til. På Viby har der nemlig altid været højt til loftet. Som kunstner er der plads til, at man kan dyrke det man virkelig brænder for, så man også kommer ud og udfordrer sig selv, i stedet for at løbe rundt i ring og endelig gå i stå. Et forhold som har givet lige så meget tilbage, i form af inspiration og gode ideer til undervisningen. Selv om der nogle gange er lige lovlig meget udfordring i at starte forfra igen hvert skoleår, så er det jo en udfordring at se, hvor langt man kan rykke dem denne gang. Lige så rart er det, når det lykkedes at inspirere de kære teenagere til at fortsætte med dansen efter Viby. Inden længe tæller det 5 gamle Viby elever, som er uddannet danseinstruktører og koreografer på danseskolen, og endda alle med flotte resultater.

Tiden er kommet til at tage en ny

udfordring op, om det er farvel eller på gensyn må fremtiden vise. Efter sommer skal jeg lede den ny opstartet danselinje på Snoghøj Højskole, Dance Base Camp, en linje hvor man "kun" danser 21 timer om ugen, dvs. chancen for at jeg kan "rykke" mine elever endnu mere på et skoleår.

Jeg har sagt ja, fordi jeg gerne vil prøve det, jeg desværre ikke kan på Viby, nemlig dans og kun dans. I første omgang har jeg fået et års orlov, og så må tiden vise, om græsset er grønnere på den anden side.

Jeg har brugt en stor del af mit voksne liv på Viby, lært en masse skønne mennesker at kende, kollegaer såvel som elever. Jeg har lært en masse og forhåbentlig lært en masse fra mig. Viby er ikke et sted man sådan lige glemmer, og det vil altid have en speciel plads hos mig.

Jeg håber på det bedste for de kommende skoleår, for selv om Viby ikke er helt det samme uden mig, og jeg ikke er helt det samme uden Viby, så er vi begge af typen, som kæmper videre og kommer godt ud på den anden side, uanset hvor slidte danseskoene så end måtte være.

Nu er det slut, men det vil aldrig blive glemt.

Men jeg ved,
at på dette
ene år er det
sket så man-
ge ting, at
man skulle
tro der var
gået 7 år.

Af: Amalie Billesø, 9.kl.

Alle dem man snakker med efterskole om, siger at det år, de var på efterskole, var det bedste i deres liv. Nu er skoleåret 08/09 næsten slut, og så kommer spørgsmålet: Var dette skoleår det bedste indtil videre? Og det ved jeg ikke. Men jeg ved, at på dette ene år er det sket så mange ting, at man skulle tro der var gået 7 år.

For det første har jeg lært i hvert fald 100 nye, spændende og anderledes unge på omkring min egen alder at kende. Vi har sammen haft en hel masse oplevelse, som vi aldrig vil glemme. En af de første oplevelser, som jeg husker bedst, var "flugten". Aldrig i mit liv har jeg været længere

ude sådan mentalt, tror jeg. Vi tog af sted fra Viby klokken 15, og første gang jeg lå ned, og slappede helt af var klokken 03 om natten. Inden da havde jeg gået, jeg ved ikke hvor lang, råbt og skreget af frustration, og var blevet udsat for ting, jeg aldrig i mit liv selv kunne have klaret, og til sidst tudet som en gal.

Jeg har også oplevet at optræde sammen med alle disse fantastiske mennesker, og virkelig følt adrenalinen flyde i mine årer, ikke bare en gang, men flere gange. Vi har været i Prag sammen med fantastisk vejr og spændende kulturelle oplevelser.

Jeg ved godt, at jeg nok ikke altid er den mest behagelige, sødeste, klogeste eller fantastiske person at være sammen med. Og måske har jeg ikke formået at få en bedste veninde på skolen, men jeg har formået at kunne snakke med stort set alle, og det sætter jeg højere, end kun at have en bedste veninde at snakke med.

Det har også været svært at gå på efterskole. Jeg kendte ikke noget til efterskolelivet, før jeg begyndte, så jeg har haft mine problemer her. F. eks har det været en udfordring at skulle bo så tæt sammen med en anden. Måske ville nogen vælge at stoppe på efterskolen, eller skifte værelseskammerat. I stedet fik vi hjælp til at løse vore konflikter, og godt nok er vi langt fra bedste veninder, men vi kan tale sammen, bo på værelse sammen og hjælpe hinanden, når der er brug for det.

Det har hjulpet mig til også at kunne løse problemer i andre situationer.

I går sad jeg og var ked af det, men vidste ikke helt hvorfor, før en af mine venner hjalp mig. Vi kom frem til, at jeg var ked af at skulle forlade Viby. Da det gik op for mig, kom tårerne. Det her år har virkelig betydet meget for mig, måske mere end jeg troede. Tanken om aldrig at skulle se disse dejlige mennesker igen, er ikke til at bære. Derfor håber jeg virkelig, at alle vil møde op til de forskellige genforeninger de næste år.

Jeg har tit tænkt på, at hvis jeg skulle gå her et år til, hvor jeg så ville bo. Jeg kan kun komme frem til et værelse: Det samme som nu. Det her værelse ville aldrig kunne erstattes af et andet. Det betyder også, at det her år, og de mange mennesker jeg har mødt, aldrig vil kunne erstattes af et andet. Det her år, er det her år, og jeg vil aldrig glemme det.

Nedtælling på Viby Efterskole

Af Charlotte Vang, lærer

Juni måned er prøvemåned. Ikke alene en prøvemåned, hvor afslutning af de faglige kompetencer er i centrum – det er også en prøvemåned for efterskolelivet.

Det er nu, det sidste bliver suget ud af efterskoleopholdet.

Samværret med kammeraterne afprøves, skolens regler afprøves, den personlige stil afprøves... alt det, der er efterskoleliv, afprøves.

Tiden herefter vil vise, hvad efterskolelivet kan bære for den enkelte. En del vil savne meget mens andre er klar til nye udfordringer og vil føle savnet mindre.

Et efterskoleophold kan tilbyde nogle rammer hvor kompetencer kan udvikles. Fælles for alle elever er, at det er op til den enkelte at tage imod de udfordringer der gives.

Nu – sidst på året, er det meget tydeligt hvem der har valgt at prøve sig selv af, og hvem der har haft brug for at bevare en velkendt aktionsradius.

Hvem der vælger hvad og hvorfor, er ét af de interessante aspekter ved at arbejde med mennesker, og i særdeleshed med unge mennesker.

I løbet af året er alle blevet påvirket på et eller andet plan og udviklingen er tydelig. Nogle har overskredet mange grænser og er blevet mere bevidste – har turdet undre sig og bruge samværret til at stille spørgsmål. Andre har valgt den nemme løsning, og fastholdt en opfattelse af sig selv og verden der ikke gav mulighed for refleksion.

Vores fornemmeste opgave er at skabe rammer, hvor elever kan undre sig, tør stille spørgsmål og udforske verden omkring sig... Hvor elever tør dumme sig, grine ad sig selv, tage fejl og sige undskyld... Hvor elever tør afprøve om ukendte talenter kan bære... Rammer der giver plads og tryghed til mangfoldighed.

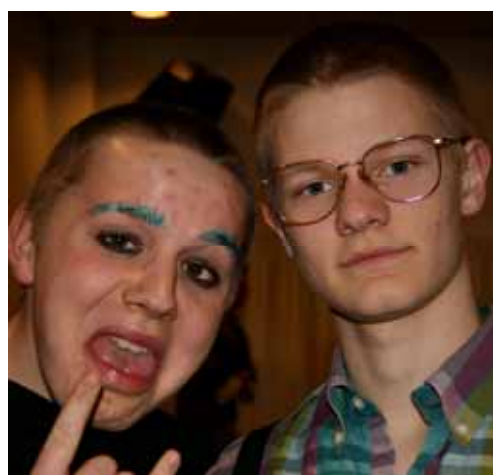
For efterskolen er juni måned også en prøvemåned. Er det, vi tilbyder godt eller bare godt nok? Hvad kan vi forbedre og med hvilket formål? Er vi gode nok til at udfordre eleverne, give mulighed for udfoldelse, plads til mangfoldighed? Følger vi med den udvikling der sker og ser vi egentlig de unge mennesker med nutidige øjne eller hænger vi fast i en verdensopfattelse der ikke levner plads til refleksion?

Diskussionen må aldrig stoppe – vi skal fortsat se muligheder, mærke provokationer når vores verdensopfattelser er for faste, vi skal undres og stille spørgsmål til hinanden – og vi skal kunne le ad os selv. Frit efter hukommelsen har en favoritsang følgende linjer;

'Når du husker at le, lukker hovedet sig op og gi'r lyset entre.

'Vi begriber med latter hvad logik ikke fatter'.

Det er en livsindstilling at være imødekommende og en daglig øvelse at forblive det.

Fælles for alle elever er, at det er op til den enkelte at tage imod de udfordringer, der gives.

Frådereren - chill - snak på Viby...

VIBY

Hvad er nu der for noget snak, de har på Viby Efterskole? vil den opmærksomme læser nok spørge sig selv ved at læse denne overskrift.

Denne »frådereren-chill-snak« stammer fra selveste Peter Mygind, der var kommet over bæltet for at holde grundlovs-talen for en sprængfyldt festsal på Viby Efterskole.

Ugeavisens udsendte medarbejder havde glædet sig et stykke frem til at opleve denne skønne, alsidige skuespiller, og hans performance levede helt op - og lidt mere - til forventningerne.

Men, hvordan skal man referere en lille times ordflow, en-

Forstander René Holm byder velkommen til en velopløst grundlovs-taler Peter Mygind.

gageret, vedkommende, varmt og på total øjenhøjde med efterskoleeleverne, som havde indtaget deres pladser på gulvet foran den store scene i festsalen.

Talen handlede om at vise social ansvarlighed og om at være et aktivt menneske, der tør handle. Peter Mygind startede kort med at fortælle om sin opvækst, hvor hans fantastiske mor, Jytte Abildstrøm har været med til at åbne dørene for ham, dørene til et socialt netværk og dørene til at kunne give udtryk for ens egne behov. Denne evne har Peter Mygind praktiseret i forhold til sine egne to sønner, som han har været rollemodel for, og som han har lært, at det er vigtigt at kunne løse konflikter og at det er vigtigt at handle. - En efterskole er et fantastisk sted at skabe sig et netværk, og det er vigtigt at blive aktive mennesker, der tør at handle, sagde Peter Mygind, og fortalte flere episoder fra sit eget liv, hvor han har oplevet, at mennesker ikke turde handle, ikke turde hjælpe et medmenneske i nød. Peter Mygind har oplevet det meget tæt på, så tæt på det kan blive, når man er forælder. Hans ældste søn Julius blev inden for ganske kort tid overfaldet to gange, begge gange

Peter Mygind for fuld udblesning. Han gav sig selv, brugte sin humor og viste sin empati.

ganske voldsomt. Overfaldene fandt begge steder ved højlys dag, og Julius måtte opleve, at hans medmennesker ikke tog affære. Der var ingen hjælp at hente, ikke engang en opringning til politiet kunne det blive til. Familien har måttet indgå i en terapi for at få helet de psykiske skader et sådant overfald efterlader.

- Jeg har tilgivet Julius' overfaldsmænd, fordi jeg ved, at tilgivelse er vejen frem, ellers rådner man op af vrede, sluttede Peter Mygind sin grundlovs-tale på Viby Efterskole. Det bragende bifald viste, at budskabet var nået frem, ikke

med en løftet pegefinger eller belærende foredrag, men Peter Mygind havde givet sig selv, brugt sin humor og vist sin empati.

Nå, jeg havde nær glemt denne Frådereren - chill - snak. Som bosat i provinsen var udtrykket totalt ukendt for denne free-lance-journalist, der var udsendt af den lokale presse. Men Peter Mygind er København'er, og der kender man udtrykket, som vist nok skal udtrykke den måde at kommunikere på blandt de unge i vores hovedstad. Så blev vi klogere.

mms

Denne omtale af Grundlovsdagen på Viby Efterskole er fra den lokale ugeavis: Ugeavisen Vestfyn - tirsdag d. 9. juni 2009

Vibyvej 26A
5580 Nørre Aaby
Telefon 64 42 12 41
E-mail: viby@viby-efterskole.dk
Redaktion: René Holm Hansen
Foto: Viby Efterskole,

Nyhedsbrevet udgives af:

Medlem af Skolekredsen?

Hvis man ønsker at blive medlem af Viby Efterskoles skolekreds, og dermed være med til at udgøre baglandet for skolens virke og udvikling, kan man kontakte os på kontoret: 6442 1241 / viby@viby-efterskole.dk

Et medlemskab koster 100 kr. om året.

Ud over generalforsamlingen modtager man invitationer til arrangementer og nyhedsbreve

Vel mødt på Viby Efterskole,

den fynske efterskole for musik, dans og teater.